

Closterkeller, Między piekłem a niebem

"Kocham Cię" - wołasz kolorami
Musisz biec - między obrazami

Połączeni niewidzialną nicią
Nawet tam czujecie się nawzajem
Świat obrazów nie zna śmierci ani życia
Gdy nie materia tylko myśl jest ciałem
Czerwoną chustę wiatr uniósł w swoją stronę
Jak porwał los Ciebie i Wasze dzieci
Więc zaciągnęła ostatnią zasłonę
Krok w otchłań bez powrotu - tam się odnajdziecie

"Kocham Cię! Kocham Cię!"
Krzyczysz tak poprzez czas, poprzez śmierć - które dzielą Was

Przez obrazów świat, tak boleśnie realny
Przez wizje piekieł biegiesz by ocalić ją
Miłość zbyt wielka by zginąć razem z ciałem
Na skrzydłach Cię poniesie, hen, za Siódmy Krąg
Zamykaj oczy kiedy nie wiesz dokąd iść
Czuciem się kieruj w mroku - nie rozumem
"Kocham Cię!" krzycząc - by nie pękła nić
Bo tutaj się nie umiera - tu się traci umysł

Musisz biec, musisz biec!
Między piekłem a niebem, tam gdzie jej gasnący cień drga

"Kocham Cię" z jej ust - i nic już więcej nie trzeba
Gdy ona jest tu tak blisko masz do nieba
Serca Wasze znów otuli czerwony szal
Dziękujesz jej za dzieci, miłość i czas

"Kocham Cię" z jej ust - i nic już więcej nie trzeba
Gdy ona jest tu tak blisko masz do nieba
Tutaj dom Twój i sny, tutaj dzieci i Wy
Tutaj wszyscy którzy Cię kochają
Jak w niebie...

Serca Wasze znów otula czerwony szal
Dziękujesz jej za wszystko

"Kocham Cię" z jej ust - i nic już więcej nie trzeba
Gdy ona jest tu tak blisko masz do nieba